HUGO DE SANCTO VICTORE
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 27r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26177
Copyright: Admont, Benediktinerstift

in ierlm. q deposita regia purpura de solio suo iã descendat
nemptaq; qm̃ male tenuerat potestate in habitu penitentie
reatũ suũ plangebat. idõ q; aut rex fui isrl in ierlm. dtq;
utinã hoc uerũ ee ostaret. & tã certũ de penitentia illius
qm ñ dubiũ de culpa testimoniũ habem. Ne aut ꝗa dubia
p certus affirmare non possum. illa que dubia ñ sunt pse
quam. Ego ecclastes. Seipsũ ut dirum in exemplũ pponit
omniũ q dicturus e. qtenus uerb illi tanto citius auditores
fide adhibeant q eũ non audiendo solũ s; expiendo intel
legunt didicisse que docuit. Acsi dret. Ego q uos doceo. ego
exptus sũ unusa q dico. Nã q sit uanitas in culmine trene
potestatis qs melius scire potuit. Ego ꝗppe fui rex isrl in
ierlm. Satis magna sublimitas in tanto pplo & in tã nobi
li ac famosa ciuitate regiare. seq; i regm solio uidere
eunchis & potestate dnm & honore platũ. Et hec qrsũ.
Fui inqt. Quasi iã non sũ. ꝗa & si sũ idipsũ iã nichil ee agnos
co qd sum. Et qmodo ad id puenerit ut nichil se esse agnos
cerit deinde pseqtur dicens. Proposui in aio meo querere
& inuestigare prudentiã de omnib; que fiunt sub sole. Quasi
dret. Ego exterior potestate tumidus. & interior scientia in
flatus. altiora me querere conatus sũ. S; ũ inanitã psumã
do sup me tumui. ibi ueracit deficiendo deiectionẽ meã
agnoui. Proposui i aio meo querere & inuestigare sapientiã
de omnib; que fiunt sub sole. Magnũ ppositũ si ad effectũ
uenire potuisset. S; mis humana qm ad tanta sufficet.
Magna g supbia mortale hominẽ de tã multis psume. & 1 tas
rursũ magna curiositas tã multa appete. Proposui inqt.
Videre qm elationẽ sonent oia. Non aut cogitaui. s; pposui.
ut saltẽ uenialis fuisset humana tẽptatio. si subito ac
insitorie sic ñ nũqm soly tumida cogitatio animũ tan
geret. & in p osensũ recepta ut appbata non fuisset.